

РЕШЕНИЕ

№ 1699

гр. София, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 09.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **12223** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268, ал.1 ДОПК.

Образувано е по жалба на К. Х. Х., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], срещу Решение № 303 от 31.10.2021 г. на директора на ТД на НАП С., с което на основание чл.267, ал.2, т.5 ДОПК е оставена без уважение жалба вх.№ С210022-000-0453651 от 04.10.2021 г. срещу Разпореждане за изпълнение изх. № С210022-009-0008889 от 13.09.2021 г. на публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Жалбоподателят излага съображения за нищожност и незаконосъобразност на оспорения акт поради неправилно приложение на закона и липса на компетентност. Претендира, че разпореждането за изпълнение е незаконосъобразно и практически неизпълнимо, тъй като банковите сметки на дружеството са запорирани от НАП. Сочи, че Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ С210022-022-0015259 от 04.03.2021 г., издадено по изп.д. №[ЕИК]/2018 г. по описа на ТД на НАП С., е обжалвано и не е влязло в сила. Счита за неправилно претендирането на суми от едноличния собственик на капитала на дружеството [фирма], ЕИК[ЕИК], който не следвало да отговаря за дълг на дружеството и нямал качествена трето задължено лице. Претендира за отмяна на обжалваното решение.

Ответникът - директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., чрез процесуалния си представител юкр.Р., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа

страна следното:

Със съобщение изх.№С180022-048-0092091 от 02.03.2018 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. К. Х. Х. е уведомен за образувано срещу него изп.д.№ 18040377/2018 г. на ТД на НАП С. за задължения в размер на 1402.90 лв., от които 976.88 лв. главница и 426.02 лв. лихви за забава. Задълженията произтичат от наложена с наказателно постановление на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – РДПБЗН С. глоба в размер на 100 лв., глоба в размер на 10 лв. по фиш на МВР - С. и задължения по декларации – обр.6 за ДОО и за ЗО за 2012 г. Съобщението е връчено редовно на 30.08.2021 г.

С Разпореждане за присъединяване изх.№ С210022-105-0055896 от 25.02.2021 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП по изп.д.№ 18040377/2018 г. са присъединени задължения в размер на 60 865.08 лв. по Разпореждане за изпълнение № 53-00-743-3 от 16.10.2020 г. Последното разпореждане е издадено по изп.д.№ 22130003733/2013 г., образувано срещу [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК]. С него, на основание чл.211, ал.3, вр. чл.206, ал.2 и чл.211, ал.1 ДОПК са предприети обезпечителни мерки и изпълнителни действия върху имуществото на К. Х. Х.. Определена е дължима сума за внасяне в размер на 55 373.44 лв., представляваща отчетен оборот за периода 06.03.2020 г. – 16.10.2020 г. по фискално устройство №D. в търговски обект – кафе-сладкарница в [населено място], [улица]. От мотивите на разпореждането се установява, че с Постановление № 53-00-743/06.03.2020 г. е наложен запор върху паричните средства на задълженото лице [фирма] в касите, находящи се в посочения търговски обект до достигане на размера на установеното и изискуемо публично вземане от 380 482.89 лв. към 06.03.2020 г. Запорно съобщение изх.№ 53-00743-1/06.03.2020 г. било връчено на управителя К. Х. Х., но на 09.03.2020 г. от споменатия принудителен способ по сметка на ТД на НАП С. постъпила единствено сумата от 397.90 лв., въпреки че от датата на получаване на запорното съобщения задълженото лице не можело да предава дължимите от него суми или вещи, спрямо които имало задължение на пазач.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх.№ С210022-022-0015259 от 04.03.2021 г., издадено по изп.д. №[ЕИК]/2018 г., е наложен запор върху вземане от трето задължено лице – работодателя на К. Х. Х. [фирма], за сумата от 62 640.08 лв. ПНОМ е връчено редовно на 25.05.2021 г.

Във връзка с издаденото ПНОМ изх.№ С210022-022-0015259 от 04.03.2021 г. на [фирма], чрез управителя К. Х. Х., на 25.05.2021 г., е връчено запорно съобщение изх.№ С210022-119-0002242 от 04.03.2021 г.

Обжалваното Разпореждане за изпълнение изх.№ С210022-009-0008889 от 13.09.2021 г. е издадено на основание чл.230, ал.4 ДОПК във връзка с Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх.№ С210022-022-0015259 от 04.03.2021 г. и Запорно съобщение изх.№ С210022-119-0002242/04.03.2021 г. С него е разпоредено в 3-дневен срок от получаването му да се прехвърлят запорираните суми в размер на 63955.92 лв., дължими от А. Патисера“ Е. в полза на К. Х. Х. по служебно/трудова, гражданско или друго правоотношение. Разпореждането е връчено на 24.09.2021 г. и оспорено с жалба по административен ред вх. № С210022-000-0453651 от 04.10.2021г. С обжалваното Решение № 303 от 31.10.2021 г. на директора на ТД на НАП С. на основание чл.267, ал.2, т.5 ДОПК е оставена без уважение жалба вх.№ С210022-000-0453651 от 04.10.2021 г. срещу Разпореждане за изпълнение изх. № С210022-009-0008889 от 13.09.2021 г. на публичен изпълнител в Дирекция

„Събиране“ при ТД на НАП С..

Посочено е в решението, че публичният изпълнител при ТД на НАП С. е предприел действия по принудително изпълнение по изп.д.№[ЕИК]/2018 г., чрез издаване на Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх.№ С210022-022-0015259 от 04.03.2021 г., с което е наложен заповор върху вземане на трето задължено лице – работодателя на К. Х. Х. - [фирма], ЕИК[ЕИК]. Съгласно чл.197, ал.6 ДОПК жалбата срещу ПНОМ не спирала изпълнението му, поради което с обжалваното Разпореждане за изпълнение правилно били предприети действия по принудително изпълнение от трето лице, уредени в чл.230, ал.1 ДОПК. Горестоящият орган е приел, че извършените действия са законосъобразни по смисъла на чл.230, ал.4 ДОПК, поради което намерил подадената жалба за неоснователна.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 24.11.2021 г., поради което жалбата срещу него вх.№ 53-06-7699 от 30.11.2021 г. е подадена в 7-дневния срок по чл.268, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване съгласно чл.267, ал.2, т.5 ДОПК индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните правни съображения:

Оспореният акт е постановен от компетентен административен орган по чл.266, ал.1 ДОПК – директора на ТД на НАП С.. За доказване на компетентността на горестоящия орган ответникът е представил Заповед № 367 от 17.05.2021 г. на изпълнителния директор на НАП, с която на Е. М. Н., на основание чл.16 от Закона за държавния служител, е наредено да изпълнява длъжността «директор на ТД на НАП С.», до назначаване на титуляр на длъжността, но за не повече от 6 месеца, считано от 18.05.2021 г., което е в срока на издаване на оспореното решение от 13.10.2021 г. Доводите на жалбоподателя за нищожност поради липса на компетентност са неоснователни.

Решение № 303 от 31.10.2021 г. е издадено в срока по чл.267, ал.2 ДОПК и при спазване на административнопроизводствените правила. Мотивирано е от фактическа и правна страна.

Спорна е сумата от 60 865.08 лв., присъединена към изп.д.№ 18040377/2018 г. с Разпореждане за присъединяване изх.№ С210022-105-0055896 от 25.02.2021 г. Тя произлиза от разпореждане на публичен изпълнител, издадено по друго изпълнително дело № 22130003733/2013 г., образувано срещу [фирма]. Последното разпореждане е издадено на основание нормите на чл.211, ал.1-3 ДОПК, уреждащи солидарна отговорност за задължения на длъжника, в случая на [фирма]. Съгласно чл.211, ал.1 ДОПК който изплати на длъжника вземания или му предаде вещи въпреки наложения по съответния ред заповор, отговаря солидарно с него за изплатеното или предаденото до размера на задължението с лихвата след плащането. Според ал.2, когато изплащането по ал. 1 е извършено от юридическо лице ([фирма]) или неперсонифицирано дружество, заедно с него отговаря солидарно управителят или членовете на управителния орган, или управляващият съдружник, които са допуснали изплащането. В случаите по ал. 1 и 2 се издава разпореждане за изпълнение от публичния изпълнител, който може да приложи предвидените в този кодекс обезпечителни мерки и изпълнителни действия (чл.211, ал.3 ДОПК).

С Разпореждане за изпълнение № 53-00-743-3 от 16.10.2020 г., издадено по изп.д.№ 22130003733/2013 г., образувано срещу [фирма], на основание чл.211, ал.3, вр. чл.206, ал.2 и чл.211, ал.1 ДОПК са предприети обезпечителни мерки и изпълнителни

действия върху имуществото на К. Х. Х., като е определена дължимата сума за внасяне в размер на 55 373.44 лв., представляваща отчетен оборот за периода 06.03.2020 г. – 16.10.2020 г. по фискално устройство №D. в търговски обект – кафе-сладкарница в [населено място], [улица]. Доказателства за обжалването му не са ангажирани, но същите са ирелевантни, тъй като по силата на чл.209, ал.2, т.8 ДОПК разпореждането по чл.211, ал.3 ДОПК е изпълнително основание, независимо дали е обжалвано.

След присъединяване на сумата към изпълнителното производство срещу К. Х. Х., спрямо нея са предприети действия по принудително изпълнение чрез издаване на ПНОМ изх.№ С210022-022-0015259 от 04.03.2021 г., с което на основание чл.200 ДОПК, вр. чл.196-197 ДОПК, е наложен заповед върху вземане на физическото лице от трето задължено лице – работодателя му - [фирма], произтичащо от трудово/служебно или гражданско правоотношение. По силата на чл.197, ал.6 ДОПК обжалването на постановлението за обезпечение не спира изпълнението му. Възраженията на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

По изложените съображения и въз основа на цитираните актове може да се предприеме принудително изпълнение. С обжалваното Разпореждане за изпълнение изх.№ С210022-009-0008889 от 13.09.2021 г. е предприето принудително изпълнение съгласно чл.230, ал.4 ДОПК, според който третото задължено лице ([фирма] по изп.д.№ 18040377/2018 г.) е длъжно да внесе дължимата сума по сметката на публичния изпълнител или да му предаде вещите на длъжника (К. Х. по изп.д.№ 18040377/2018 г.) в тридневен срок от получаване на нареждането за изпълнение.

Правилно в обжалваното решение е прието, че извършените действия по принудително изпълнение са законосъобразни по смисъла на чл.230, ал.1, и ал.4 ДОПК. Съгласно чл.230, ал.1 ДОПК принудителното изпълнение на вземанията се насочва върху вземания на длъжника от трето лице, ако вземането е ликвидно и изискуемо. Изпълнението на последното условие се установява от Разпореждане за изпълнение № 53-00-743-3 от 16.10.2020 г., с което е ангажирана солидарната отговорност на К. Х. Х. за задължения на [фирма] по изп.д.№ 22130003733/2013 г., съдържащо данни за установено и изискуемо публично задължение на дружеството в размер на 380 482.89 лв. и за наложен заповед върху паричните средства в касите на дружеството, находящи се в търговски обект в [населено място], [улица]. След като за периода от 06.03.2020 г. до 16.10.2020 г. фискално устройство №D. на търговския обект е отчетло обороти от 55 373.44 лв., но от тях само 397.90 лв. са преведени по сметка на ТД на НАП С. в изпълнение на наложения заповед, то правилно за цялата сума е ангажирана солидарната отговорност на управителя на основание чл.211 ДОПК. Предприетите от публичния изпълнител действия по принудително изпълнение са в съответствие с предвиденото в чл.197, ал.6, чл.200, чл.202, ал.2, чл.209, ал.2, т.8, чл.211, ал.1-3 ДОПК, чл.230, ал.1 и ал.4 ДОПК.

Като е достигнал до идентични правни изводи в обжалваното Решение № 303/13.10.2021 г. решаващият орган е постановил правилен и законосъобразен административен акт. Дължимо е отхвърляне на оспорването срещу него.

При този изход на спора е основателно искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв. на основание чл.10, ал.5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Х. Х., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], срещу Решение № 303 от 31.10.2021 г. на директора на ТД на НАП С., с което на основание чл.267, ал.2, т.5 ДОПК е оставена без уважение жалба вх.№ С210022-000-0453651 от 04.10.2021 г. срещу Разпореждане за изпълнение изх. № С210022-009-0008889 от 13.09.2021 г. на публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА К. Х. Х., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], да заплати на Национална агенция по приходите – ТД на НАП С., разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: